

Skymning över världsekonomin

Under flera år har många betrodda ekonomer förutsagt att en krasch i det globala finanssystemet har varit nära förestående. Få om någon som seriöst studerar de underliggande fundamenten i den globala ekonomin hade för ett par år sedan kunnat ana att vi idag fortsatt skulle vara på banan.

Världsekonomin skälvanande låga har under ett helt decennium hållits vid liv genom att centralbankerna med hjälp av de digitala sedelpressarna matat marknaden med gratis pengar och historiskt låga räntenivåer. Centralbankerna har med dessa medel skapat, inte enbart EN bubbla som skedde vid IT-bubblan 2000 och fastighetsbubblan 2008, idag är allt manipulerat i historiens största allomfattande megabubbla.

Regeringar, företag och individer ser ut att ha gett upp och omfamnar tanken att låna inte längre är ett nödvändigt ont utan direkt nödvändigt, ett normalt tillstånd. Trots dessa enorma krediter har den amerikanska tillväxten inte varit över 3 procent någon gång under de [senaste 12 åren](#).

Vi har levt med dessa illusioner och lögnen så länge att de helt enkelt blivit accepterade som sanningar. Detta är en del av NWO:s övergripande mål, ljuga och fortsätta att ljuga tills lögnen är accepterad som sanning, ända till dess att megabubblan slutligen spricker.

Under de senaste månaderna har vi dock kunnat skönja vissa störningar i de rådande strategierna. Räntorna har börjat att röra sig uppåt, US-dollar har försvagats och orostecken har uppträtt på obligationsmarknaden vilket bland annat indikerar en rädsla för ökande inflation. Den fortsatta finansiella situationen styrs inte av börskurser utan det omvända, börserna är helt i händerna på gällande räntenivåer vilket också styr utvecklingen på obligationsmarknaden.

Trendbrott för amerikanska 10-åriga obligationen (Källa:Gains,Pains &Capital)

Det föreligger en rad förklaringar till detta trendbrott. Moneymanager Michael Pento, som redan för fem år sedan skrev boken *The Coming Bond Market Collapse*, pekade nyligen i en intervju på de grundläggande orsakerna vilka han menar är kreditrisker och insolvensproblem.

Pento pekar också på de stora riskerna på obligationsmarknaden. Idag är den 10-åriga obligationsräntan 2,75 - 2,90 procent. Som exempel tar Pento sommaren 2016 då samma obligationsränta var 1,4 procent. Skulle räntan stiga tre procentenheter till 4,4 procent, som över tid får anses som en normal nivå, skulle investerare förlora drygt 24 procent och detta i "riskfria" statsobligationer. Tala om panik ut ur obligationer säger Pento.

Pento beskriver också problemen med de allt mer ökande amerikanska budgetunderskotten. Han pekar på att innan finanskrisen 2007 var den genomsnittliga amerikanska räntan 4,6 procent. Samtidigt var då budgetunderskottet i relation till BNP 1,1 procent. Idag med start på det nya budgetåret i oktober 2018 är underskottet 8,6 procent i relation till BNP.

Ekonomen John Williams, som driver den ansedda ekonomibloggen *Shadow Government Statistics*, är inne på samma linje då han anser att det amerikanska underskottet är **utom all kontroll**. Williams menar att ökande statsutgifter i kombination med skattesänkningar kommer att få storleken på statsskulden att explodera. Williams pekar på de tidigare försöken att uppfylla skyldigheter genom att låta sedelpressarna snurra på det sätt som skedde i Weimar-republiken i Tyskland och senare i Zimbabwe. Sådana "lösningar" skapar till sist hyperinflation säger Williams.

Stigande obligationsräntor är inte enbart ett problem i USA utan kan ses även i andra länder, inklusive Sverige. Det hela grundar sig i en värld som lider under en **global skuldbörda** i relation till BNP på nära 330 procent.

Anledningen till den befogade oron är att obligationer, inte aktier, utgör berget av det finansiella systemet. När obligationsräntor stiger faller obligationspriserna (Pentos tidigare exempel), detta ökar markant risken för en rämnande obligationsbubbla vilket hotar den globala megabubblan och i slutändan hela den globala ekonomin.

Ytterligare ett tecken på oro inom finansmarknaden är **LIBOR-räntans** rörelse under senaste tiden. En stigande LIBOR-ränta är en signal om att risken bedöms öka för utlåning banker emellan. LIBOR påverkar på sikt räntenivån på bland annat företagslån, privatlån och bolån. Som exempel på en ökande risk är att 3-månadersräntan från 4:e kv 2015 fram till idag stigit från 0,3 till 2,3 procent med en fortsatt stigande tendens. Under finanskrisen 2008 låg LIBOR-räntan runt 5 procent.

Inte enbart den amerikanska staten har stora skuldbördor. De amerikanska **företagsskulderna** har nu nått samma nivå i relation till BNP som de tidigare uppvisade i samband med recessionerna 2001 och 2008. Data visar också att den **totala hushållsskulden** fortsatt stiger vilket är femte året i rad med skuldtillväxt hos de amerikanska hushållen. Värst är det för **studielån och billån** som uppvisar en oroväckande stor ökning ända sedan finanskrisen.

Som en extra börda för de amerikanska hushållen läggs så kraftigt stigande priser på viktiga livsmedel. Från en **artikel** i ekonomibloggen *Zero Hedge* framgår exempelvis att sedan finanskrisen har priset på skivat bacon stigit 58 procent, på pasta 45 procent och på ris 31 procent.

Det fokus som riktas mot den amerikanska ekonomin beror givetvis på att US-dollar genom [petrodollarn](#) fram till idag varit kittet i det nuvarande monetära system som går tillbaka till 1971 när US-dollar knytning till guldet upphörde. Tack vare petrodollarn har US-dollar också kunnat bibehålla sin position som världens ledande reservvaluta.

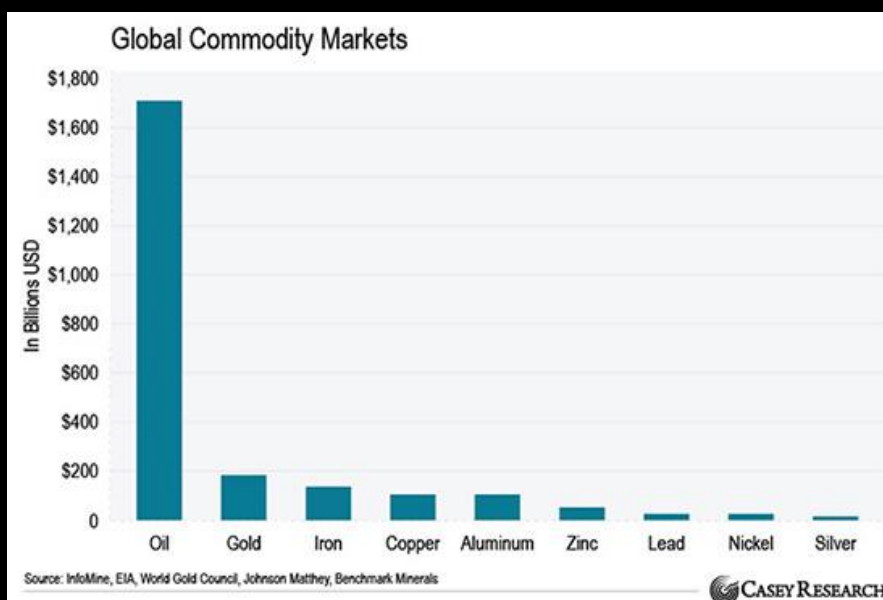
Denna ställning hotas nu från flera håll. En mycket viktig faktor i denna utveckling är de framflyttade kinesiska och ryska positionerna.

Efter en del förseningar startade Kina den 26 mars 2018 försäljningen av yuandominerade oljeterminer (eng futures). Första veckans handel överträffade också alla högt ställda förväntningar och även amerikanska oljehandlare visade intresse. Endast några dagar senare [skrev Reuters](#) i en artikel att Kina, världens [ledande oljeimportör](#), senare i år även planerar att börja betala för sin oljeimport i yuan. I ett inledningsskede bedöms denna handel ske främst från Ryssland och Angola, två av de största oljeexportörerna till Kina.

Kriget mot petrodollarn intensifierades redan 2015 då främst ryska oljeproducenter bestämde sig för att flytta från US-dollar mot den kinesiska yuana.

Vi kan lätt förstå vikten av i vilken valuta som den globala oljehandeln sker genom att studera grafen nedan. Oljan har en enorm dominans framför övriga råvaror.

Även om den kinesiska yuana inledningsvis tar en mindre andel av den globala oljehandeln så är varje steg framåt för yuana ett steg bakåt för US-dollar. Om yuana till en början förmår täcka 10 till 20 procent av den samlade oljehandeln så är det ett betydande tapp i efterfrågan på US-dollar.

Vad Kina och Ryssland nu gör är vad Saddam Hussein och Muammar Gadafi tidigare försökte men då förhindrades igenom interventioner från NWO – att starta oljeförsäljning i euro och/eller guld och därmed lämna US-dollar. Skillnaden är att Globalisteliten nu inte har ammunition att svara med.

Ett fullständigt förödande slag mot US-dollar skulle vara om Saudiarabien, som världens största oljeexportör, av kineserna "[tvingas](#)" acceptera oljehandel i kinesiska yuan. US-dollar riskerar då att falla in i en skymningsfas och till och med att inte accepteras i vissa delar av världen.

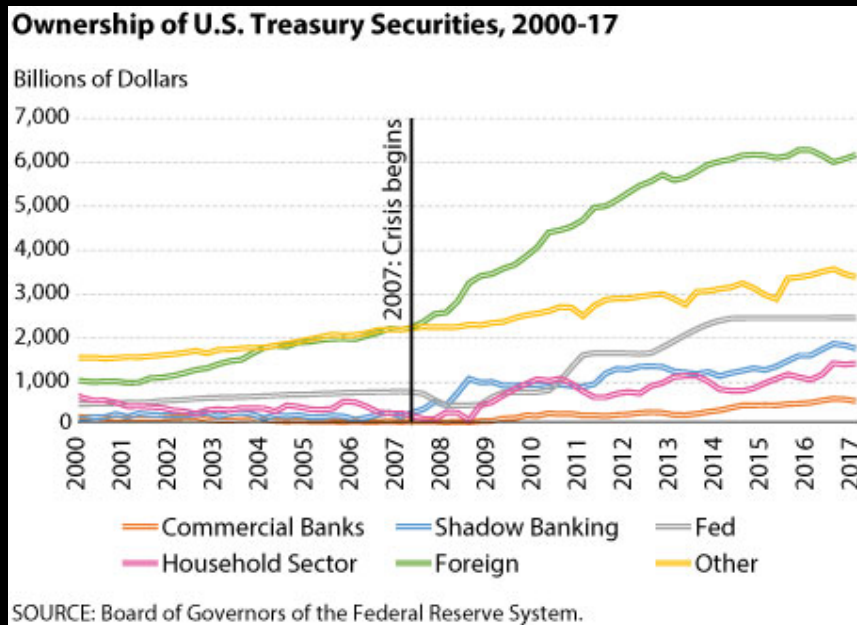
Fortsättningen av året ruvar följaktligen på ett flertal obesvarade frågor och det finns fler. Amerikanska centralbanken Fed har annonserat att de inlett en reducering av sin balansräkning, det vill säga att man minskar sina investeringar i amerikanska statsobligationer och bostadslån.

I samband med det nu aktuella handelskriget har det [spekulerats](#) om att också Kina kan upphöra med köp av amerikanska statsobligationer eller till och med att avyttra delar av sitt innehav. Statistik visar också att Kina redan sedan andra delen av 2017 [inlett en minskning](#) av sitt innehav.

Grafen visar hur det utländska ägandet av amerikanska statsobligationer kraftigt ökat sedan finanskrisen. En mer allmän utländsk utförsäljning av obligationerna skulle tvinga Fed att med en kraftigt expanderande balansräkning suga upp det uppkomna överskottet.

Även ECB har tillkännagivit att man från och med hösten 2018 ämnar minska sin balansräkning genom att upphöra med sina stats- och företagsköp eller till och med inleda en försäljning av innehavet. Under de senaste fyra åren har dock ECB på minsta indikation av marknadsstörningar rusat till undsättning och äger nu 40 procent av [euroländernas BNP i värdepapper](#).

Japan, den tredje instansen med en stor fallenhet för att använda sina digitala sedelpressar, började vid årsskiftet lite i smyg även de att [krympa sin enorma balansräkning](#). En generell minskning av de stora centralbankernas balansräkningar riskerar att skapa kraftiga ränteuppgångar.

Exakt hur och när de återgivna svårigheterna kommer att generera ett globalt finansiellt kaos vet ingen. Finans- och guldexperten Bill Holter (t.h.) träffade dock huvudet på spiken i en färsk intervju för *US-watchdog*. Holter poängterade då åter vad han tidigare hävdade – *It's pure math – We're headed for a trainwreck*. (Trainwreck: något som helt misslyckas eller går extremt dåligt).

Holter anser med andra ord att ekonomiska åtgärder inte längre har någon avgörande effekt, ren matematik säger att det redan gått för långt. Holter menar att galenskapen inleddes på allvar redan 1971 när US-dollar lämnade knytningen till guld och centralbankernas sedelpressar kunde påbörja vad som skulle bli ett halvt sekel av billiga pengar.

Rune

